

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 1T/96/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613010238
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5613010238.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Katarínou Podhorcovou na hlavnom pojednávaní dňa 11. novembra 2013 v Liptovskom Mikuláši takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

I. R. G. D. L. C., B.. XX. X. XXXX P. G. U., O. X. T.
I., O.. Č.. P. P. P. Ú. B. P. P. Ž.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o,
že
1/

dňa 30. 05. 2013 okolo 16.30 hod. v obci Hybe, okres Liptovský Mikuláš, po vzájomnej dohode so Z. Š. oslovili na ulici Q. W. s tým, že ich kamarát s dieťaťom mal dopravnú nehodu na diaľnici a teraz sú v nemocnici a nutne potrebujú peniaze na operáciu a z uvedeného dôvodu potrebujú požičať od menovanej 180,- eur, čo však nebola pravda a peniaze chceli od nej vylákať s úmyslom jej tieto nevrátiť, následne spolu išli k rodinnému domu č. XXX, vošli dnu, kde Q. W. vybrala zo svojej peňaženky finančnú hotovosť a časť finančnej hotovosti zo skrine, a keď videli, že Q. W. má u seba väčšiu finančnú hotovosť, žiadali od nej požičať viac peňazí, pričom im odovzdala peňažnú sumu 980,- eur a následne obidvaja rýchlo odišli k osobnému motorovému vozidlu zn. Mercedes, E 230, ev. č. G.-XXXAX, kde stretli syna Q. W. T.. Y. W., ktorý chcel vedieť, čo robili u jeho matky, no menovaní nasadli do uvedeného motorového vozidla a po nastúpení do neho I. R. vyhodil z vozidla na cestu bankovky v hodnote 800,- eur, pričom následne s vozidlom ušli, čím spôsobili poškodenú Q. W. škodu vo výške 980,- eur, z ktorých 800,- eur bolo poškodené vrátené,

2/

dňa 30. 5. 2013 po 16.30 hod. nasadol do motorového vozidla zn. Mercedes, E 230, ev. č. G.- XXXAX, a pri rozjazde vozidla z chodníka vedúceho popri komunikácii 1/18 v obci Hybe v smere na Liptovský Hrádok pred rodinným domom č. XXX, kde uvedené vozidlo parkovalo, a následne potom, ako utekal z miesta činu, potom ako sa dopustil prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona proti poškodenej Q. W., ľavou prednou časťou tohto vozidla narazil do chodkyne Q. W., ktorá stála na vozovke bezprostredne pred týmto stojacim motorovým vozidlom v jeho ľavej časti, pričom po náraze vozidla spadla na zem, čím jej spôsobil vyklbenie pravého ramena, otras mozgu, ťažké pomliaždenie mäkkých častí pravého stehna, tržnozmliaždené rany na čele o veľkosti 1,5 cm a 0,5 cm, tržnozmliaždenú ranu hornej pery úst vľavo, tržnozmliaždenú ranu III. prsta ľavej ruky, odreniny na tvári a na ľavej ruke, čo ju obmedzovalo v obvyklom spôsobe života po dobu 5 dní, čím týmto konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/, e/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, pretože sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nedbal na zvýšenú opatrnosť voči chodcom najmä voči starým osobám, pričom bezprostredne po dopravnej nehode neposkytoval Q. W. potrebnú pomoc a z miesta dopravnej nehody ušiel a políciou mu bola obmedzená osobná sloboda v obci Slovenská Ľupča, okres Banská Bystrica, toho istého dňa o 19.39 hod.

t e d a

v bode 1/

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu, a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

v bode 2/

inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona,

ako vodič, ktorý po dopravnej nehode, na ktorej mal účasť, neposkytol osobe, ktorá utrpela ujmu na zdraví, potrebnú pomoc, hoci tak mohol urobiť bez nebezpečenstva pre seba alebo iného,

č í m s p á c h a l

v bode 1/

spolupáchateľstvo prečinu podvodu podľa § 20 k § 221 ods. 1 Trestného zákona,

v bode 2/

prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona,

prečin neposkytnutia pomoci podľa § 178 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 178, § 38 ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd z a r a d ť u j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Q. W., B.. XX. X. XXXX P. V., C. I. T., O. X. V. XXX, C. I. T., škodu vo výške 2.112.- eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal na obžalovaného I. R. obžalobu pre skutky,
1/

že dňa 30. 05. 2013 okolo 16.30 hod. v obci Hybe, okres Lipovský Mikuláš, po vzájomnej dohode so Z. Š. oslovili na ulici Q. W. s tým, že ich kamarát s dieťaťom mal dopravnú nehodu na diaľnici a teraz sú v nemocnici a nutne potrebujú peniaze na operáciu a z uvedeného dôvodu potrebujú požičať od menovanej 180,- eur, čo však nebola pravda, a peniaze chceli od nej vylákať s úmyslom jej tieto nevrátiť, následne spolu išli k rodinnému domu č. XXX, vošli dnu, kde Q. W. vybrala zo svojej peňaženky finančnú hotovosť a časť finančnej hotovosti zo skrine, a keď videli, že Q. W. má u seba väčšiu finančnú hotovosť, žiadali od nej požičať viac peňazí, pričom im odovzdala peňažnú sumu 980,- eur, a následne obidvaja rýchlo odišli k osobnému motorovému vozidlu zn. Mercedes ev. č. G.-XXXAX, kde stretli syna Q. W., T.. Y. W., ktorý chcel vedieť, čo robili u jeho matky, no menovaní nasadli do uvedeného motorového vozidla a po nastúpení do neho I. R. vyhodil z vozidla na cestu bankovky v hodnote 800,- eur, pričom následne s vozidlom ušli, čím spôsobili Q. W. škodu vo výške 980,- eur, z ktorých 800,- eur bolo poškodenej vrátené,

2/

dňa 30. 5. 2013 po 16.30 hod. nasadol do motorového vozidla zn. Mercedes, E 230, ev. č. G.- XXXAX, a pri rozjazde vozidla z chodníka vedúceho popri komunikácii 1/18 v obci Hybe v smere na Liptovský

Hrádok pred rodinným domom č. XXX, kde uvedené vozidlo parkovalo, a následne potom, ako utekal z miesta činu, potom ako sa dopustil prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona proti poškodenej Q. W. ľavou prednou časťou tohto vozidla narazil do chodkyne Q. W., ktorá stála na vozovke bezprostredne pred týmto stojacim motorovým vozidlom v jeho ľavej časti, pričom po náraze vozidla spadla na zem, čím jej spôsobil vyklbenie pravého ramena, otras mozgu, ťažké pomliaždenie mäkkých častí pravého stehna, tržnozmliaždené rany na čele o veľkosti 1,5 cm a 0,5 cm, tržnozmliaždenú ranu hornej pery úst vpravo, tržnozmliaždenú ranu III. prsta pravej ruky, odreniny na tvári a na ľavej ruke, čo ju obmedzovalo v obvyklom spôsobe života po dobu 5 dní, čím týmto konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/, e/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, pretože sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nedbal na zvýšenú opatrosť voči chodcom, najmä voči starým osobám, pričom bezprostredne po dopravnej nehode neposkytoval Q. W. potrebnú pomoc a z miesta dopravnej nehody ušiel a políciou bol obmedzený na osobnej slobode v obci Slovenská Ľupča, okres Banská Bystrica, tohto dňa o 19.39 hod.,

kvalifikované v bode 1/ ako spolupáchateľstvo prečinu podvodu podľa § 20 k § 221 ods. 1 Trestného zákona a v bode 2/ ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona a prečin neposkytnutia pomoci podľa § 178 Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutkov uvedených v obžalobe. Súčasne odpovedal kladnou odpoveďou „áno“ na otázky položené podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku. Súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného a dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov nevykonával a vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Pri výsluchu obžalovaný vyhlásil, že je ochotný nahradiť škodu požadovanú poškodenou. Poškodená si uplatnila nárok na náhradu bolestného podľa bodového ohodnotenia určeného znalcom, ako aj 180,-eur, teda sumu, ktorá jej obžalovaným vrátená nebola.

Z obsahu pripojených spisov a rozsudkov mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/38/2013 zo dňa 23. 7. 2013 bol obžalovaný uznaný za vinného zo spolupáchateľstva prečinu podvodu podľa § 20 k § 221 ods. 1 Trestného zákona, prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a/ Trestného zákona (§ 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona) a zo spolupáchateľstva prečinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 1 Trestného zákona za skutok zo dňa 19. 8. 2011. Obžalovanému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Okresný súd Bratislava IV súčasne zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/95/2011 zo dňa 29. 2. 2012, ktorým bol obžalovanému uložený trest povinnej práce v trvaní 300 hodín, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/163/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 5To/122/2011 zo dňa 21. 8. 2012 bol obžalovaný uznaný za vinného zo spolupáchateľstva prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona pre skutok zo dňa 17. 7. 2010. Uložený mu bol trest odňatia slobody vo výmere 13 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Výkon zvyšku trestu mu bol na základe amnestie prezidenta SR odpustený, v uvedenej veci sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Skutok, pre ktorý bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/95/2011, spáchal obžalovaný dňa 27. 3. 2010.

Trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/271/2009 zo dňa 22. 10. 2009 bol obžalovaný uznaný za vinného z pokusu prečinu podvodu podľa § 14 k § 221 ods. 1 Trestného zákona pre skutok zo dňa 30. 10. 2008. Uložený mu bol trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého bol podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 16 mesiacov. Výkon trestu bol nariadený 12. 12. 2012. Na základe amnestie prezidenta SR zo dňa 2. 1. 2013 bol obžalovanému výkon trestu odpustený, hľadí sa na neho, ako keby nebol odsúdený.

Trest povinnej práce uložený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/95/2011 obžalovaný nevykonával.

Z odpisu z registra trestov mal súd preukázané, že obžalovaný bol doposiaľ 6 krát odsúdený, z toho 2 krát v roku 2005 a v roku 2009 súdmi v Poľskej republike a v Českej republike. Na území Slovenskej republiky bol prvý krát odsúdený rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/75/2001 pre trestnú činnosť namierenú proti majetku.

Z úradnej správy Krajského súdu v Bratislave mal súd preukázané, že rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/38/2013 krajský súd potvrdil dňa 24. 10. 2013.

Na základe vyhlásenia obžalovaného, dôkazov zadovážených v konaní, vyhodnotiac ich jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach, mal súd preukázaný nasledovný skutkový a právny stav.

Vyhláseniu obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutkov uvedených v obžalobe nasvedčujú dôkazy zadovážené v konaní. Pokiaľ ide o okolnosti súvisiace s výrokom o náhrade škody, tak z výpovede obžalovaného, ako aj z výpovede poškodenej Q. W. mal súd preukázané, že menovanej bola spôsobená materiálna škoda v celkovej výške 980,- eur, z ktorých 800,- eur bolo poškodenej vrátené, a poškodená si ďalej uplatnila nárok na náhradu bolestného (120 bodov). Obžalovaný akceptoval návrh na náhradu škody uplatnený poškodenu.

Tým, že obžalovaný so spolupáchateľkou Z. Š. spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol poškodenú Q. W. do omylu, a spôsobil jej tak škodu vo výške 980,- eur, naplnil všetky pojmové znaky spolupáchateľstva prečinu podvodu podľa § 20 k § 221 ods. 1 Trestného zákona. V intenciách kritérií uplatňovaných pri ustálení rozsahu škody súd vychádzal z ustanovenia § 125 ods. 1 Trestného zákona, z ktorého vyplýva, že malou škodou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,- eur, a väčšou škodou suma dosahujúca najmenej 10 násobok takej sumy. Tým, že obžalovaný prečinom podvodu spôsobil poškodenej Q. W. škodu vo výške 980,- eur, spôsobil jej v zmysle citovaných kritérií škodu malú.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný pri vedení osobného motorového vozidla porušil ust. § 4 ods. 1 písm. c/, e/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, keď sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nedbal na zvýšenú opatrosť voči chodcom, najmä voči starým osobám, a tak ľavou prednou časťou osobného motorového vozidla Mercedes E 230, ev. č. G. XXXAX, pri rozjazde vozidla z chodníka vedúceho popri komunikácii 1/18 v obci Hybe v smere na Liptovský Hrádok pred rodinným domom č. XXX narazil do poškodenej Q. W. a spôsobil jej zranenia, konkretizované podľa znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, ktoré ju obmedzovali v obvyklom spôsobe života po dobu 5 dní, naplnil pojmové znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, lebo inej osobe z nebanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona.

Obžalovaný po uvedenej dopravnej nehode, na ktorej mal účasť, neposkytol poškodenej Q. W., ktorá utrpela ujmu na zdraví, potrebnú pomoc, hoci tak mohol urobiť bez nebezpečenstva pre seba alebo iného, čím naplnil všetky pojmové znaky prečinu neposkytnutia pomoci podľa § 178 Trestného zákona.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi. Trest ako prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi má pôsobiť výchovne nielen na páchatela, ale i na ostatných členov spoločnosti, pričom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v súlade s ochranou, ktorú súd uložením trestu poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatelov trestných činov.

Obžalovaný sa v prejednávanej veci dopustil zbíhajúcej sa trestnej činnosti spáchanej viacerými skutkami, preto mu súd ukladal v súlade s ust. § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody. V prípade obžalovaného súd konštatuje prevahu príťažujúcich okolností, keď zistená bola len jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, lebo obžalovaný priznal trestné činy a ich spáchanie oľutoval, a zistené boli dve príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, a podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, že už bol pre trestný

čin odsúdený. Podľa ust. § 38 ods. 4 Trestného zákona pri prevahe priťažujúcich okolností sa zvyšovala dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby vzťahujúcej sa na trestný čin najprísnejšie trestný, v tomto prípade prečin neposkytnutia pomoci podľa § 178 Trestného zákona (trestná sadzba až na tri roky), o jednu tretinu. Pri ukladaní trestu obžalovanému súd poukazuje na nutnosť zvýraznenia represívneho účelu trestu, a to s poukazom na rozsah a závažnosť trestnej činnosti obžalovaného, ktorý je páchatelom, u ktorého bolo preukázané, že si ako svoj spôsob zadovážovania prostriedkov na živobytie osvojil systematickú, plánovanú a premyslenú trestnú činnosť namierenú proti majetku. V prejednávanej veci sa ku majetkovej trestnej činnosti pridružila i trestná činnosť namierená proti zdraviu a životu, hoci z nedbanlivosti, a najzávažnejšia trestná činnosť spojená s úmyselným neposkytnutím pomoci osobe, ktorá utrpela ujmu na zdraví v dôsledku dopravnej nehody zapríčinennej samotným obžalovaným.

Z hľadiska naplnenia účelu trestu súd považuje za primeraný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov so zaradením obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko hoci bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody, hľadá sa v danom prípade na neho, ako keby nebol odsúdený. Súd ukladal obžalovanému trest za skutky spáchané skôr, ako bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Bratislava IV. Rozsudkom tohto súdu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody za zbiehajúcu sa trestnú činnosť spáchanú v marci 2010 a v auguste 2011. Aktuálne, v prejednávanej trestnej veci súd ukladal trest za skutky spáchané obžalovaným v máji 2013, teda po vyhlásení rozsudku OS Banská Bystrica, sp. zn. 4T/95/2011, a pred vyhlásením rozsudku OS Bratislava IV, sp. zn. 2T/38/2013, ktorým mu bol uložený súhrnný trest. Na základe uvedeného v prípade posledného odsúdenia nejde o súbeh trestných činov, ktorý je nutným predpokladom uloženia súhrnného trestu, ale o recidívu, preto súd ukladal úhrnný (samostatný) trest (R34/1965).

V konaní bolo preukázané, že obžalovaný spôsobil poškodenej Q. W. materiálnu škodu vo výške 980,- eur, z ktorej 800,- eur jej bolo vrátených, a taktiež ujmu na zdraví, vyjadrenú bolestným v rozsahu 120 bodov, preto ho súd zaviazal k náhrade škody poškodenej Q. W. v sume 2.112,- eur. Z uvedenej sumy predstavuje suma 180,- eur zvyšok materiálnej škody spôsobenej poškodenej prečinom podvodu, a suma vo výške 1.930,- eur predstavuje náhradu bolestného. Výška náhrady za bolesť na rok 2013 za jeden bod predstavuje na základe opatrenia Ministerstva zdravotníctva č. 6/2013 (S02873-OL-2013) zo dňa 4. apríla 2013 sumu 16,10 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Liptovský Mikuláš do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.